

Virksomhedsråd, for at rådet kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, er indskrænket ved rådets behandling af sager om udstedelse af regler om god skik. Hvis rådets inddragelse i forhold til de hørte organisationer skal have en selvstændig betydning, er det imidlertid nødvendigt, at der i rådet kan ske en reel debat. Rådets medlemmer, suppleanter, særligt sagkyndige og Forbrugerombudsmanden er derfor i disse sager underlagt en begrænset tavshedspligt. Det fremgår af rådets forretningsorden, som udstedes af økonomi- og erhvervsministeren, i hvilket omfang tavshedspligten kan fraviges. Ifølge den gældende forretningsorden kan tavshedspligten fraviges således, at rådets medlemmer og Forbrugerombudsmanden forud for møderne i fortrolighed kan drøfte spørgsmålene i en videre kreds. Efter, at Det Finansielle Virksomhedsråd har afgivet sin udtalelse om sagen, kan Forbrugerombudsmanden og rådets medlemmer offentligt udtale sig om egne holdninger. Baggrunden for at fravige tavshedspligten i disse sager er, at det herved sikres, at offentligheden kan få kendskab til den meningsudveksling, der har fundet sted i Det Finansielle Virksomhedsråd til gavn for forbrugerbeskyttelsen.

I forbindelse med de forudgående drøftelser og de efterfølgende udtalelser må der ikke gives oplysninger om en virksomheds forretningsmæssige forhold, kunders forhold eller oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige.

Det følger af *stk. 7*, at rådet træffer afgørelse med simpelt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Ifølge *stk. 8* fastsætter økonomi- og erhvervsministeren rådets forretningsorden. Forretningsordenen fastlægger Det Finansielle Virksomhedsråds kompetenceområde. Forretningsordenen fastlægger tillige bestemmelser om rådets beslutningsdygtighed, rådets møder, sekretariatsbistand, inhabilitet, tavshedspligt mv.

Til § 345

Bestemmelsen er en videreførelse af tilsvarende bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen gennemføres herudover inden for rammerne af direktiver på det finansielle område, jf. bilag A. Stk. 4, 3. pkt., er ny og vedrører investeringsforvaltningsselskaber og administrationsselskaber. Bestemmelsen giver ikke Finanstilsynet adgang til virksomhederne i videre omfang end efter de gældende regler. Retssikkerhedskommissionen behandler

problemstillinger, der vedrører dette forslag. Bestemmelsen vil i givet fald skulle ændres i overensstemmelse med Retssikkerhedskommissionens konklusioner.

Stk. 1 fastlægger en pligt for Finanstilsynet til at undersøge de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

De undersøgelsesprocedurer for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, der blev indført i lov om finansiel virksomhed på baggrund af lov om banker og sparekasser m.v. og det såkaldte Koktvedgaardpanels rapport fra 1995 om »Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter«, skal fortsat danne udgangspunkt for undersøgelser i virksomhederne.

Ifølge bestemmelsens *stk. 1, 2. pkt.* har Finanstilsynet en udtrykkelig hjemmel til at foretage tilsyn ved inspektionsbesøg i sparevirksomheder. I modsætning til virksomheder omfattet af 1. pkt., er tilsynet derimod ikke forpligtet til at foretage inspektionsbesøg i sparevirksomheder.

Det følger af *stk. 2*, at der efter en inspektion i en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed skal holdes et afsluttende møde, hvor Finanstilsynet meddeler sine konklusioner på inspektionen. Virksomhedens ledelse, ansvarshavende aktuar og revisor deltager i mødet.

For at Finanstilsynet ikke i en konkret sag yder vejledning på en sådan måde, at tilsynet er afskåret fra at træffe afgørelse i samme sag, foreslås det, at Finanstilsynet alene skal meddele sine konklusioner på inspektionen, herunder om de forhold, som efterfølgende skal indgå i rapporten til den finansielle virksomheds ledelse, jf. bemærkningerne til *stk. 3*.

Hvis konklusionen omfatter områder, hvor virksomheden ikke overholder lovgivningen, vil konklusionen indeholde krav til virksomheden om, at forholdene lovliggøres. Herudover kan konklusionen indeholde oplysninger om virksomhedens risikoprofil. F.eks. kan Finanstilsynet inden for reglerne i § 353 om Finanstilsynets tavshedspligt henlede opmærksomheden på, at virksomhedens tabrisiko på et eller flere områder er væsentlig større end sammenlignelige finansielle virksomheders tabrisiko. Det er da op til virksomhedens ledelse at beslutte, om tabrisikoen er acceptabel, eller om den skal nedbringes. Undladelse af at nedbringe risikoen kan dog i visse tilfælde være i strid med et påbud givet af Finanstilsynet i henhold til lovforslagets § 349.

Hvis en inspektion kun har omfattet afgrænsede aktivitetsområder, kan inspektionen i stedet afsluttes med et møde, hvor den ansvarlige for det undersøgte